

Pau Alabajos ha musicat poemes com 'Crònica especial', 'Sonata d'Isabel', 'Memòria tristíssima' i 'Coral romput'.
XEPO WS

CIUTAT A CAU D'ORELLA
Pau Alabajos
Discogràfica:
Metrònom / Bureo
Músiques

En la ciutat d'Estellés

Pau Alabajos es retroba amb l'obra del poeta de Burjassot, desaparegut ara fa vint-i-cinc anys, en el seu setè disc: 'Ciutat a cau d'orella'

Pau Alabajos (Torrent, 1982) retorna al seu poeta de capçalera, Vicent Andrés Estellés, mort el 27 de març va fer 25 anys, a *Ciutat a cau d'orella*, el primer disc dels set que ha realitzat fins ara íntegrament dedicat a l'obra d'un poeta. "El primer cop que vaig escoltar *Coral romput* en veu d'Ovidi [Montllor] vaig quedar colpit", recorda Alabajos, que en la tria dels dotze poemes que han acabat formant del

disc ha fet valer criteris purament emocionals. "N'hi ha alguns, com *Els amants*, que també havia cantat l'Ovidi, en què posar-hi les mans feia un gran respecte, ja que podem dir que formen part del patrimoni de tots els valencians. He volgut, però, assumir el repte i fer una tria biogràfica, adaptant els poemes d'Estellés que més m'han emocionat i amb els quals, al llarg dels anys, he tingut una relació més íntima."

L'Estellés cronista, tanmateix, cobra una dimensió especial en el treball, com es posa de manifest en aquesta idea de ciutat que Alabajos subratlla en el títol. "Estellés, tot i ser de Burjassot, recorre molt a la ciutat de València, que és el seu territori mític. Era un home compromès en el terreny polític i social però, també, amb una part íntima molt ben expressada en els poemes. Parlava d'amor i, alhora, de com era la ciutat", explica el músic de Torrent. "Era també un poeta planer, col·loquial, amb una manera molt clara i directa d'expressar-se. Treballava de periodista a *Las Provincias* i crec que va autoimposar-se una manera d'escriure molt pròxima, la qual cosa, per musicar-lo, és interessant."

Amb un treball anterior, *L'amor i la ferocitat*, gravat a Nashville a les ordres del nord-americà Brad Jones, Alabajos ha optat aquesta vegada pel tàndem de productors que formen Fluren Ferrer i Santos Berrocal, arquitectes del so expansivament *indie* de bandes com Sidonie i Love of Lesbian. A ells els ha pertocat la responsabilitat de "fer sonar Estellés a 2018". "*Crònica especial*, per exemple, té un aire a Radiohead i, tot i que Fluren i Santos també han produït discos més de cantautor com els de Xarim Aresté o Joan Dausà, hi ha cançons que tenen una certa patina *indie*. Vam proposar-nos que la textura del disc fos molt

d'avui per fer els versos més vigents." Que poemes escrits als anys seixanta o setanta del segle passat, però, siguin tan actuals, no depèn només del vestit que els posis. "Hi ha la llei mordassa, el 155, rapers i tuitaires passant pels tribunals... Aquest clima de re-

Santos i Fluren han produït el treball

pressió que Estellés va reflectir en els seus poemes, desgraciadament, està tornant...", lamenta Alabajos, regidor de Torrent per Compromís des del 2015.

El disc, en el qual, a més d'Alabajos, Santos Berrocal i Fluren Ferrer, hi participen la violinista Laura Navarro i la violoncel·lista Adriana Sena, es clou amb una commovedora *Cançó de bressol*. "És dels poemes més brutals que va escriure", opina el músic. "Parla de la mort de la seva filla, i ho fa tot utilitzant una cançó de bressol de la comarca de l'Horta que ma mare, de petit, m'havia cantat. És un poema que et toca de manera molt íntima... i és colpidor." *

NOVETAT G. VIDAL

Lluites, somriures, punts de llibre

Després de tres treballs i la posada en marxa, fa poc més d'un any, del grup Les Kol·lontai, Montse Castellà obre nova etapa amb *Punts de llibre*, un doble CD produït i editat pel segell discogràfic de Paco Ibáñez (A Flor de Tiempo) en què la cantautora tortosina alterna temes propis amb adaptacions de poetes i escriptors (Martí i Pol, Zoraida Burgos, Rosa Fàbregat, Rosa Regàs i Cervantes) així com de cantautors com ara Ovidi

Terres de l'Ebre (de què és portaveu) i la Plataforma en Defensa de l'Ebre, "a més de cantar en un munt d'actes en defensa del país", Castellà no creu que sigui incongruent fer discos tan lluminosos com aquest en els temps que corren. "Discos tristos per fustigar-nos i recordar-nos com n'estem de malament no ens convenen, ara. Soc de les que pensa que l'alegria, com més s'utilitza, menys es gasta. Cal força, aixecar els ànims i, sobretot, seguir lluitant, ja que, si dei-

La cantautora tortosina publica un doble CD "vital i optimista", amb temes propis i adaptacions
MICHAL NOVAK

PUNTS DE LLIBRE
Montse Castellà
Discogràfica: A Flor de Tiempo

Montllor i Francesc Pi de la Serra, "És, inqüestionablement, el meu disc més eclèctic", valora Castellà. "Hi ha una cançó dedicada a la paciència, als amics, a la maternitat d'Elna, a les absències... No volia oblidar d'on vinc, per la qual cosa el segon CD és ple d'adaptacions literàries, però, en un primer CD, tenia ganes de reivindicar tal com sóc ara."

Punts de llibre apel·la en el títol al fet que "hi ha persones, o moments, que són com punts de llibre, en el sentit que sempre hi vols tornar" i cada cançó Castellà la planteja com "un lloc on refugiar-se" per a l'oient. "És el meu àlbum més vital i optimista -sentència-. Els anteriors eren més bucòlics, melancòlics, però aquest reflecteix com soc realment: alegre i compromesa."

Vinculada estretament a moviments com ara la Plataforma Trens Dignes

xem de pitjar l'accelerador, anirem enrere. És com anar en bicicleta, que tan bon punt deixes de pedalar, caus."

En el disc col·laboren Txarango ("sempre que venen per l'Ebre em proposen d'acompanyar-los a cantar"), Eliseo Parra, Paco Ibáñez (un cantautor que fa conèixer fa sis anys i amb qui ha compartit "incomptables sopars fins a altes hores de la matinada") i músics de l'òrbita de l'autor d'*A galopar* com ara Gorka Benítez i Mario Mas. "Els vaig demanar que no escoltessin res del que havien fet abans, per tal que no hi quedessin influïts. Vam deixar que, cada cançó, ens portés allà on volgués."

Punts de llibre s'ha finançat via micromecenatge i una de les recompenses era poder remar amb la cantautora per l'Ebre amb piragua. "Els rius cal gaudir-los des de l'aigua, no des d'un pont." *

Música